



Scholia In Primarias Preces Imperatoris

Chokier, Jean de

Coloniae Agrippinae, 1674

XLV. Executor Precum an conferre poßit beneficium ex caussa
resignationis ad manus suas renunciatum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62387](#)

& tendentes ad eundem effectum , etiamsi sint sub diversis datis, ut rejecta opinione Jo. And. scribit Fely in cap. In nostra, nu. 2 de Rescript. Limita 10. nisi ante secundam provisionem esset alteri jus quae situm , Card. conf. 33. in si Lud. Rom. conf. 413. Lap. alleg. ult. in fi. ubi querit quomodo potest quid petere possessionem beneficij ex duplice titulo. Limita 2. nisi habens collationem beneficij à superiori, impetraret postea aliam ab inferiore; potest enim superior tunc cum privare beneficio, quia est quædam ingratitudo, & elusio erga superiorum, ob quam induxitur causa privandi eum , Abb. in cap. cum olim , col. 9. de Re iud. Limita 3. nisi iste duplex titulus tenderet ad diversos seu contrarios effectus in eadem persona, Lud. Rom. conf. 350. incip. casu proposito, Fely. d. cap. In nostra.

Verumq[ue]stionis est, an quia datur istis Executoribus facultas conferendi, ut h[ic] , censeatur etiam concessa potestas conferendi beneficia vacantia ex causa resignationis ; seu an possint recipere resignationem alicujus , voluntatis in eorum manibus resignare, ut ea recepta provideant. Questionem hanc breviter discutit Flam. Paris. lib. 7. de resignat. quest. 22. eamque resolvit negativè, quia necesse est ut expresse committatur receptio Resignationis , cap. dudum, in pr. cum ibi notat. de Prabend. in 6. Coraf. de Benef. part. 1. cap. 8. nu. 27. Sed quid si conferant ante receptas litteras ? Collatio erit nulla : quia si non habent exercitium potestatis ante presentationem, ergo non valet actus etiamsi habeat in habitu, Lud. Rom. conf. 354. Fely. in cap. suscitatus, nu. 13. de Rescript.

¶ PER CENSVRAM ECCLESIASTICAM) De hac Executorum potestate textus est notabilis, & ibi glos. in cap. cum nostris , 6. de concess. prabend. Navar. in cap. si quando, in 7. causa militatis, nu. 2. & 3. Poterunt itaque excommunicare contra dicentes, quod intellige contradicentes sine causa , & de facto : nam tune possunt excommunicari, & eo ipso cadunt à jure quod in illo beneficio forsitan habent, ut statuit Immo. VIII in constit. incip. Officij nostri debitum, de data 1401. 8. Kalen. Feb. secundum quam Flam. Paris. dicit se vidisse judicari, anno 1590. de mense Maij, lib. 8. de Resig. benef. quest. 7. nu 169. Aliud portò dicendum est de contradicentibus de jure , allegando justam causam scilicet priorem, aut aliud simile , quia isti non poterunt excommunicari si contradicant, aut non pareant litteris Executoris , Arg. cap. licet de Prabend. in 6. Fely. in cap. causamqua , nu 10. de Rescript. Rebuff. in praxi in tit. de formanoe provisionis. Sed an possint procedere contra Exemptos ? Haec questionem ex professo tractat Erasmus à Chokier frater meus in suo tract. de Jurisd. Ord. in Exemptos , part. 4. quest. 64 ad quem brevitatis causale & tem remitto.

¶ PERSONIS PRÆTACTIS) Et sic nota Precisis non obstat Expectativas, & alias Nominationes seu speciales reservationes , aut mandata

*Executor
an confer-
re posse
ex causa
resigna-
tione :*

*Executor
potest con-
tradicen-
tes excom-
muни-
cari.
Secus con-
tradicentes
de jure.*

*Executor
an posse
procedere
contra Ex-
emptos :*